

одржавање чистоће, а зидове и строп уредно завршно обрађене (жбукани и бојани).

У складишном простору мора бити обезбеђена одговарајућа опрема за административне и друге послове евидентирања складиштења и продаје производа.

Члан 14.

У санитарном блоку за запослене раднике, овисно о броју запослених радника, морају бити обезбеђени гердероба, купатило и WC.

Простор санитарног блока мора бити изведен (број WC кабина, купатило и др.) и опремљен санитарним уређајима и другом опремом у складу са условима који су прописани за објекте у којима се врши производња и промет животињских намирница и условима који су прописани прописима о заштити на раду за објекте намењене за радне и помоћне просторије и просторе.

Члан 15.

Произвођачи безалкохолних пића који производе сокове (бистри, мутни, каштасти), од сировина (концентрата и каша) других произвођача или имају прераду воћа и поврћа до готовог производа, осим основних санитарно-техничких захтева који су овим правилником прописани у погледу просторија, морају испуњавати и друге услове у погледу помоћних и радних простора, опреме и уређаја, који су у складу признатим правилима и технолошким захтевима технологије безалкохолних пића, прописима о заштити на раду и заштити животне средине.

Члан 16.

Извођење инсталација у просторијама и просторима из чл. 5. овог правилника снабдевање хигијенски исправном водом, уклањање отпадних материја, расвета, вентилација и друге мере заштите здравља радника на раду, морају бити решени у складу са прописима који поближе прописују услове за наведено.

Члан 17.

Произвођачи алкохолних и безалкохолних пића морају имати запослене стручне раднике под чијим се надзором врши припрема, производња и одговарајућа контрола производње, и то најмање једног технолога прехранбене струке, или инжењера воћарско-виноградарског смера (произвођачи алкохолних пића), инж. хемије (природно-математички факултет).

Члан 18.

Произвођачи алкохолних и безалкохолних пића морају вршити контролу здравствене исправности сировина и готових производа, водити евиденције о извршеним испитивањима и друге евиденције у складу са посебним прописима.

Члан 19.

Произвођачи алкохолних и безалкохолних пића који су поседовали регистровану делатност пре ступања на снагу овог правилника морају усклађивати своје пословање са условима који су прописани овим правилником, и то:

- за просторије, опрему и уређаје у року од дана осам од дана ступања на снагу Правилника,
- за стручне раднике из чл. 17. овог правилника, у року од осам дана од дана ступања на снагу Правилника.

Члан 20.

За градњу односно адаптацију објеката са пословним просторима за делатност производње алкохолних и безалкохолних пића, у поступку давања санитарне сагласности на локацију објеката и пројектну документацију, осим остале документације предвиђене посебним прописима, мора бити обезбеђен и детаљан технолошки опис намењене просторија, уређења, технолошких решења и опреме и уређаја.

Члан 21.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 04-18/97
7. марта 1997. године

Министар,
Проф. др Мирко Шошић, с.р.

112

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ БЕДРЕНИЦЕ КОД ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Мере за сузбијање и искорењивање бедренице код животиња прописују се овим правилником.

Члан 2.

Подручјем бедренице у смислу одредби овог правилника, подразумева се подручје у коме је у последњих 20 година установљена бедреница.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде - Ресор ветеринарске службе, одређује географске границе подручја бедренице.

Члан 3.

Кад се утврди појединачни случај бедренице, забраниће се пуштање животиња из зараженог дворишта за време док траје зараза односно док траје опасност од заразе.

Кад се утврди бедреница у више од три случаја и с већим бројем жаришта зависно о епизоотиолошкој ситуацији, ветеринарски инспектор забраниће издавање уверења о здравственом стању за пријемчиве животиње и ограничити њихово кретање у насељеном месту 14 дана од дана последњег угуњања или прездрављења оболеле животиње и завршене последње дезинфекције.

Члан 4.

Животиње које болују од бедренице и животиње за које се сумња да су заражене бедреницом не смеју се клати.

Забрањена је употреба, искоришћавање и отуђивање заражених и на заразу сумњивих животиња те продаја млека и млечних производа од тих животиња.

Члан 5.

Лешеве животиња угунутих од бедренице, а и месо и делови закланих животиња код којих се бедреница утврди након клања морају се чувати да не дођу у контакт с људима и животињама и учинити нешкодљивим - заједно с кожом, унутрашњим органима и отпадима.

Трупови животиња за које се сумња да су оболеле од бедренице превозе се искључиво средствима и у посудама из којих не могу испадати отпаци и делови у чврстом или течном стању.

Члан 6.

У зараженом и на заразу сумњивом простору, наредиће се следеће мере:

1. вакцинација против бедренице говеда, оваца, коза и копитара у складу са упутством произвођача вакцине;
2. забрана секције лешева животиња угунутих од бедренице и лешева животиња за које се сумња да су угунале од бедренице, ако нису обезбеђени услови за спречавање ширења заразе;
3. пооштрена дезинфекција места на коме је угунула животиња оболела од бедренице или сумњива на бедреницу. Ако је животиња угунула на земљишту, површински слој земље мора се скинути у дубини од 30 цм и закопавањем нешкодљиво уклонити;
4. секција лешева и узимање материјала с лешева животиња угунутих од бедренице или сумњивих на бедреницу само у присуству ветеринара. Лица с повредама на рукама не смеју седирати животиње и узимати материјал за лабораторијске прегледе.

Лечење, серумизацију заражених и вакцинацију на заразу сумњивих животиња може вршити само дипломирани ветеринар.

Члан 7.

Бедреница се утврђује:

1. епизоотиолошки и клинички;
2. патоморфолошким прегледом лешева угнутих животиња;
3. лабораторијским прегледом (бактериолошким и серолошким).

За сваки утврђени случај бедренице орган надлежан за послове ветеринарске инспекције у општини дужан је испитати извор заразе и предузети мере за спречавање даљњег ширења заразе, а подручје бедренице увести у епизоотиолошку књигу општине.

Члан 8.

У местима у којима се лабораторијски утврди бедреница, а извор заразе се не може утврдити и учинити безопасним за даљње ширење заразе, орган надлежан за послове ветеринарске инспекције у општини утврди подручја и наредити вакцинацију говеда, оваца и коња против бедренице на тим подручјима.

Обавезној вакцинацији против бедренице подлежу говеда, овце, козе и копитари којима се даје храна с подручја где је утврђена бедреница.

Члан 9.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде - Ресор ветеринарске службе утврђује обим и време вакцинације те врсту животиња које ће се вакцинисати против бедренице.

Члан 10.

Када оздрави последња оболела животиња и када се нешкодљиво уклоне лешеве, сировине и отпацки заражених или на заразу сумњивих животиња, мора се извршити чишћење и одговарајућим дезинфицијентом појачати завршна дезинфекција просторија, клаоница и дворишта у којима су биле смештене те животиње.

Стајњак и смеће затечени у просторијама из става 1. овог члана морају се нешкодљиво уништити.

У просторијама, клаоницама и двориштима зараженим бедреницом мора се извршити прописана дезинфекција оруђа и опреме који су били у додиру с болесним или сумњивим животињама односно њиховим лешевима или деловима лешева.

Члан 11.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 09-335-443/97
21. фебруара 1997. године

Министар,
Војо Арсеновић, с.р.

113

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске”, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ САЛМОНЕЛОЗЕ ЖИВИНЕ

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања салмонелозе живине у јату примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Под јатом живине која се гаји у фармама подразумевају се, у складу са овим правилником, група живине исте старости и истог извора, ако се налази у једном објекту и ако тај објект испуњава услове строге изолације.

Ако објект не располаже дезинфекционим пунктом и посебном обућом и одећом за рад радника у њему и не испуњава услове за обављање текуће дезинфекције, под јатом живине подразумева се група животиња исте старости и из истог извора ако се држи изоловано.

Под јатом живине у екстензивним условима гајења подразумева се, у складу с овим правилником, сва живина

која се налази у једном дворишту. Ако то двориште није изоловано, под јатом се подразумева сва живина већег броја објеката или целог насеља.

Члан 3.

Оболелом од салмонелозе сматра се живина код које је бактериолошким прегледом (микроскопским и културелним) и серолошким и биохемијским прегледом утврђена инфекција бактеријама из рода *Salmonella*.

Члан 4.

Дијагностичком испитивању на салмонелозу подлежу:

1. све сировине животињског порекла за припремање хране за исхрану живине (рибље брашно, месно брашно, месно-коштано брашно, брашно припремљено од отпадака заклане живине, крвно брашно и уљане погаче) - пре њиховог коришћења за припремање хране;
2. остаци хране која је коришћена за исхрану живине оболеле од салмонелозе;
3. уређаји и просторије за инкубирање јаја живине, амбалажа (осим папирнате) и опрема која се употребљава приликом инкубирања - најмање четири пута годишње;
4. оплођена јаја из којих се, приликом инкубирања, нису излегли пилићи, угинули и кржљави пилићи и њихов фецес. Прегледу се подргава најмање 100 неизлежених оплођених јаја и кржљави и угинули пилићи. Из инкубатора (капацитета до 3.600 јаја), прегледу се подргава најмање 10 узорака;
5. једнодневни пилићи који угину у току транспорта и пилићи који угину у току три дана од дана завршеног транспорта;
6. објекти за производњу јаја и меса живине и објекти за гајење живине - у току производње, путем брисева;
7. скупни узорак фецеса подмлатка и носилица - два пута годишње (у узгоју и експлоатацији);
8. лешеве угинуле живине из матичних фарми и фарми носилица које се користе за производњу конзумних јаја - једанпут месечно, а из фарми дедовских центара - једанпут седмично, с тим да се узорком сматра једнодневно угинуће највише 20 животиња;
9. кожа, месо и паренхиматозни органи (јетра, срце, фабрицијева бурза и слезина) заклане живине - на једном збирном узорку од најмање 10 животиња који се узима на кланици на почетку и свршетку и свршетку дневног клања.

Члан 5.

Ако се дијагностичким испитивањем на салмонелозу утврди узрочник салмонелозе, наредиће се следеће мере, и то:

1. сировине за припрему хране за исхрану живине морају се деконтаминирати одговарајућим поступком;
2. просторије, апарати и прибор на местима производње и ускладиштења хране за живину, морају се санитарно обрадити одговарајућим дезинфекционим средством;
3. просторије, уређаји, амбалажа и опрема у инкубаторским станицама и возила за транспорт живине и јаја морају се обрадити одговарајућим поступком и дезинфицијентом;
4. јаја за насад, одмах након сакупљања, и апарати за инкубирање морају се дезинфиковати бактерицидним гасом;
5. јаја уложена у инкубатор истог дана подргавају се у току инкубирања санитарној обради бактерицидним гасом осамнаест до деветнаестог дана;
6. пилићи који су се излегли, док су још влажни и док су у инкубатору морају се санитарно обрадити бактерицидним гасом;
7. неизлежена јаја, излежени кржљави пилићи и други отпацки у инкубатору морају се нешкодљиво уништити;
8. дезинфекција, дезинсекција и дератизација заражених објеката за гајење живине и за производњу јаја и меса живине и спровођење бактериолошке контроле њене ефикасности најкасније другог дана од дана извршења дезинфекције;
9. уклањање стајњака ван економског дворишта и његово паковање и забрана употребе стајњака до истека рока од три месеца од дана паковања;